

Nr 106.

Av herr **Hansson** i Skegrie m. fl., om visst förtydligande av val-
lagen.

Under senare år har frågor om valsätt m. m. intagit en framträdande plats i den allmänna politiska debatten. Kravet på rättvis mandatfördelning mellan partierna har därvid varit ett av huvudargumenten. Mandatfördelningen grundar sig emellertid inte endast på de röstsiffror som respektive partier erhåller vid valtillfällena utan är ju även beroende på fördelningen av antalet mandat på de olika valkretsarna.

Denna fördelning av antalet mandat till riksdagens första och andra kammare på de olika valkretsarna fastställles med ledning av folkmängdsuppgifterna inom respektive valkretsar. Till första kammaren skall, för varje valkrets efter folkmängden inom dess område, väljas en riksdagsman för varje fullt tal, motsvarande en etthundrafemtiondel av rikets folkmängd. Det antal riksdagsmän, varje valkrets skall äga utse, bestämmes av Konungen vart tionde år. Till andra kammaren skall i varje valkrets, efter folkmängden vid början av året näst före den fyraårsperiod, för vilken valen gäller, en riksdagsman väljas för varje fullt tal, motsvarande en tvåhundra-trettiondedel av rikets folkmängd. Det antal riksdagsmän, varje valkrets skall äga utse, fastställles för varje fyraårsperiod av Konungen.

De folkmängdsuppgifter, varpå man grundar fastställandet av antalet riksdagsmandat inom valkretsarna, erhålles genom kyrkobokföringen. Därvid medräknas alla inom valkretsen kyrkobokförda personer. Detta leder till att även utlänningar inräknas i den folkmängd, som ligger till grund för att bestämma antalet riksdagsmandat. Enligt tillgängliga statistiska uppgifter uppgick antalet utlänningar, som har eller ansökt om uppehållstillstånd i Sverige, den 1 april 1953 till ungefär 110 000. Flertalet av dessa torde vara kyrkobokförda här i riket. Genom att dessa utlänningar har bosatt sig i särskilda områden, främst i de stora städerna, kommer deras inräknande i befolkningsunderlaget att orättvist påverka antalet riksdagsmandat just i dessa valkretsar till nackdel för övriga. Att en dylik konsekvens av denna inräkning av utlänningar är mindre tillfredsställande torde vara ganska uppenbart. I det befolkningsunderlag, på vilket representationen i Sveriges riksdag skall beräknas, bör givetvis endast svenska medborgare inräknas. Det synes därför vara nödvändigt, att sådana förtydligande tillägg göres i vallagen, att det klart framgår, att endast svenska

medborgare skall medräknas i den folkmängd, som ligger till grund för mandatfördelningen på valkretsarna.

Med anledning av vad som ovan anförts hemställes,

att riksdagen för sin del måtte uttala att i den folkmängd, som ligger till grund för mandatfördelningen på olika valkretsar, endast medräknas svenska medborgare samt att konstitutionsutskottet i överensstämmelse härmed måtte utarbeta förslag till härför erforderligt förtydligande av vallagens text.

Stockholm den 26 januari 1954.

Nils G. Hansson
i Skegrie.

J. Onsjö.

C. O. Carlsson
i Bakeröd.

Gunnar Ericsson
i Näs.
